

Är tvång acceptabelt för student

För att få studera och avlägga examina vid Stockholms högskola måste en elev tillhöra studentkåren. Medlemsavgiften är f. n. 64 kr per läsår. Härtill kommer en mindre avgift till vederbörlig fakultetsförening till vilken medlemskapet också är obligatoriskt. Högskolestudierna som sådana är med undantag för examensavgifterna avgiftsfria.

Studentkåren har tilldelats vissa funktioner. Den skall t. ex. utse elevernas representanter i vissa av högskolans organ. Dessutom ställer den fanbärare o. d. till förfogande när akademiska fester går av stapeln. I huvudsak är dock kåren en intresseorganisation, som arbetar på att lösa studenternas bostads- och matproblem, ordnar kamratlig samvaro, utger en tidning etc. — Föreningsmedlemmarnas aktivitet är mycket låg. Omkring 1 proc. av över 4.000 medlemmar brukar bevista kårens sammanträden. Som följd härav har ett kottteri s. k. kärknuttar utkristalliserats, vilka ganska isolerade från medlemmarna i övrigt leder verksamheten. Det har visat sig att kärarbetet är en god skola för blivande politiker. Jag förmodar att motsvarande förhållanden även råder vid andra akademiska undervisningsanstalter, ehuru storstaden naturligtvis erbjuder speciella problem.

★ För frivillighet

Käragiften kan pressas upp till att bli en börda för mindre bemedlade studenter i avsikt att tillgodose för många helt perifera ändamål. Enda möjligheten att slippa undan är att avbryta studierna, vilket ju inte gärna kan komma i fråga. — Nu ligger det nära till hands att hävda, att avgifternas storlek fastställs genom majoritetsbeslut på kårens möten. Det står var och en av kärmedlemmarna fritt att argumentera och söka samla meningsfränder för vilken uppfattning som helst angående avgifternas höjd. Den som försitter den chansen skall sedan inte klaga. — Som jag ser det är kärnfrågan inte käravgiftens storlek utan avgiftens vara eller inte vara. Jag vill ha klara gränser mellan studentkåren som valkorporation och studentkåren som intresseorganisation. Till demokratiens spelregler hör väl, att gruppintressena skall tillvaratas genom frivillig aktivitet.

Fil. kand. G. Albinsson.

★ Splittrad grupp

Jag vill nämligen påstå, att studerandena vid en läroanstalt utgör en ganska lös intressegrupp. Vad de tillsammans har att bevaka är att undervisningen är så bra ordnad som möjligt, men knappast mera. Men bostadsfrågan då, är inte den av gemensamt intresse? På det vill jag svara så här. Om inte alla elever vid Stockholms högskola kan få en bostad av hygglig standard till rimligt pris är detta naturligtvis en allvarlig sak. Men jag kan inte fatta varför den frågan skall angå studenter med familjebostad i Stockholm mer än den angår övriga medborgare. Personligen har jag djup medkänsla med alla bostadssökande studenter — inte för att jag själv är student, utan för att jag är medmänniska.

★ Fyra frågor

Låt mig ställa problemet på sju spets genom några — som jag anser — retoriska frågor: Är det förenligt med något som helst frihetsbegrepp, akademiskt eller annat,

- att tvångsansluta personer till en intresseorganisation,
- att tvinga människor att betala för en tidning som de inte vill ha,
- att tvinga personer som själva inte har råd att resa att betala för organisationspampars utrikesresor,
- att tvinga människor att stå bakom opinionsyttringar framförda i petitioner och medlemstidning, som går stick i stäv mot deras egna åsikter?

Uppräkningen skulle kunna göras längre, men det sagda räcker för att en undran skall inställa sig angående vilken sida om jättridan man stundom befinner sig.

Göran Albinsson.